LINGVISTICA DE PESTE HOTARE

PROBLEME ŞI REALIZĂRI ALE LINGVISTICII BULGARE

După o vizită în Republica Populară Bulgaria

DE

PROFESOR DIMITRIE MACREA

În cadrul acordului de colaborare culturală existent între Republica Populară Romînă şi Republica Populară Bulgaria, am făcut recent o vizită de trei săptămîni în ţara vecină şi prietenă din sudul Dunării. Bucuria mea de a vizita Republica Populară Bulgaria a fost deosebit de mare, deoarece mi s-a oferit prilejul să-mi formez o imagine justă asupra acestei ţări despre care, sub regimul burghezo-moşieresc s-a vorbit la noi prea puţin şi, în general, în mod tendenţios. Clasele exploatatoare din cele două ţări ridicaseră între poporul romîn şi bulgar zidul ignorării reciproce şi al şovinismului. Încordarea dintre cele două ţări a fost mereu alimentată de către puterile imperialiste, care le menţineau în acest fel în strînsă dependenţă economică şi politică de interesele capitalismului internaţional. Numai aşa se explică faptul că aceste popoare vecine şi cu adînci şi trainice legături istorice au trăit decenii întregi fără să-şi cunoască literatura şi arta şi fără cunoaşterea vieţii şi muncii lor, care ar fi putut să le apropie. Marii scriitori bulgari, ca Hristo Botev, Karavelov sau Ivan Vazov, erau necunoscuţi celei mai mari părţi a publicului nostru cititor, deşi aceşti scriitori au fost prieteni ai poporului romîn, la care au găsit adăpost şi sprijin în vremuri de răstrişte. Cele două popoare, înfrăţite timp de secole prin suferinţele comune îndurate sub jugul turcesc, care au trăit apoi laolaltă bucuria independenţei în urma victoriei de la Plevna, cîştigată de armatele ruso-romîne şi de poporul bulgar, şi-au putut relua legăturile de prietenie şi colaborare abia prin instaurarea în fruntea lor a regimului de democraţie populară. Prietenia celor două popoare a primit astăzi, după eliberarea lor de către glorioasa Armată sovietică, un nou conţinut, care îşi are tăria în principiul internaţionalismului proletar, în dorinţa sinceră de colaborare frăţească pentru apărarea păcii şi în prietenia şi recunoştinţa ambelor ţări pentru popoarele sovietice.

BDD-A10208 © 1953 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 13:00:28 UTC)

Felul în care sînt concepute astăzi legăturile dintre cele două țări se remarcă chiar din momentul cînd păşeşti pe teritoriul Republicii Populare Bulgaria, unde eşti primit cu o căldură şi o bucurie pe care ţi-o poate da numai un sentiment de veche şi adevărată prietenie.

Pentru întărirea acestei prietenii, cred că este instructiv să împărtăşesc aici impresiile pe care le-am cules despre munca şi viaţa de astăzi a poporului bulgar şi îndeosebi despre activitatea rodnică din domeniul lingvisticii, care m-a preocupat în mod direct.

Cine călătorea acum 15—20 de ani în Bulgaria avea de admirat, ca şi vizitatorul de astăzi, monumentele măreţe ale naturii ei: vîrfurile semeţe ale Balcanilor, undele argintii ale Strumei, Iskerului, Mariţei şi Iantrei, dar îndeosebi vestita « Vale a trandafirilor », cu care Bulgaria se mîndreşte nu numai pentru frumuseţea şi bogăţia ei, ci şi pentru faptul că în aceste locuri s-a format cultura modernă a poporului bulgar. Aici s-au născut eroii naţionali al Bulgariei: Hristo Botev, Vasil Levski, Ivan Vazov. Aici au luptat pentru libertate Liuben Karavelov, Berkovski, Kobleskov şi alţii.

Vizitatorul de acum două decenii cerceta apoi, ca şi cel de astăzi, vechile oraşe istorice ale Bulgariei: Tîrnovo, fosta capitală a celui de al doilea imperiu bulgar, cetatea medievală Asengrad, centrele de cultură şi de patriotism care au fost Karlovo şi Vazovgrad sau frescele minunate ale bisericilor din Tîrnovo şi ale mănăstirii Rila. Istoria a lăsat pe pămîntul Bulgariei numeroase urme demne de cunoscut şi cercetat, iar prezentul a oferit totdeauna vizitatorului imaginea unui popor harnic şi chibzuit, cu remarcabile virtuţi civice şi familiare.

Amintirea unui trecut de suferinţe şi de lupte şi conştiinţa capacităţii lui creatoare au constituit totdeauna sursa puternicului patriotism al poporului bulgar. Acest patriotism a fost însă cu totul denaturat de către clasele exploatatoare din Bulgaria şi folosit pentru scopurile lor şovine şi provocatoare la adresa vecinilor, ceea ce a constituit « cauza esenţială a nenorocirilor şi catastrofelor naţionale », aşa cum a arătat marele fiu al poporului bulgar, Gheorghi Dimitrov. Abia prin cucerirea puterii de către clasa muncitoare s-a putut da patriotismului bulgar un adevărat conţinut creator prin dirijarea lui spre măreţele construcţii ale culturii, păcii şi socialismului.

Străbătînd astăzi Bulgaria, eşti impresionat de munca plină de avînt a acestui harnic popor care alungă întunericul neştiinţei şi nepăsării, construieşte oraşe noi, fabrici şi uzine, măreţe baraje pentru captarea puterii apelor şi o nouă cultură socialistă, învingînd starea de înapoiere economică şi culturală în care a fost ţinut de regimul monarhiei fasciste. Bulgaria de ieri nu era decît o anexă economică a statelor imperialiste. Industria ei nu depăşea atelierele meşteşugăreşti, iar agricultura era de mică producţie. În nouă ani de la eliberarea ei de sub jugul dominaţiei exploatării imperialiste şi a propriei burghezii, Bulgaria şi-a creat o impunătoare industrie proprie. A fost creată industria de maşini, puternice hidro- şi termo-

BDD-A10208 © 1953 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 13:00:28 UTC)

centrale, fabrici de celuloză, combinatul textil de la Plovdiv, combinatul metalurgic « V. I. Lenin » de lîngă Sofia, uzina de maşini agricole « Dimitrov » şi uzina de vagoane şi locomotive din oraşul Ruse, iar în Oraşul Stalin (fost Varna) noua industrie bulgară produce ciocane pneumatice şi motoare Diesel de care Bulgaria poate să şi exporte.

O puternică arteră economică a ţării este linia ferată Sofia—Burgas, care leagă sudul de nordul ţării şi care, deşi plănuită de mult, n-a putut fi construită decît în anii puterii populare.

Pe harta Bulgariei au apărut oraşe noi, ca Dimitrovgrad, primul oraş socialist al Bulgariei noi, aşezat în sudul ţării, pe valea Mariţei, oraş care, deşi în plină construcţie, are deja 30.000 de locuitori. Marele combinat de îngrăşăminte chimice « I. V. Stalin » din acest oraş, cea mai mare uzină de acest fel din Balcani, construită cu sprijinul Uniunii Sovietice, este o mărturie a rodnicei colaborări economice bulgaro-sovietice. Oraşul are în plină activitate o uzină de ciment, cea mai mare din ţară, o fabrică de conserve, o uzină de ţevi de eternit şi marea centrală termoelectrică « Mariţa III », care furnizează curent tuturor motoarelor din Dimitrovgrad.

Aceste construcţii sînt astăzi pe drept cuvînt mîndria poporului bulgar, care-şi făureşte astfel condiţiile vieţii înfloritoare de mîine.

Vechile oraşe ale Bulgariei au căpătat o înfăţişare nouă. Sofia nu mai are nici o urmă a bombardamentelor din ultimul război. Oraşul este plin cu schele. Oriunde te uiţi, vezi înălţîndu-se clădiri frumoase, mari şi solide. Pe bulevardul Stambolinski, blocurile muncitoreşti cu sute de apartamente arată grija Partidului Comunist Bulgar şi a Guvernului pentru constructorii socialismului. Blocuri muncitoreşti noi şi frumoase s-au construit şi în celelalte mari oraşe ale Bulgariei, Plovdiv, Ruse, Tîrnovo şi Stalin, precum şi parcuri şi stadioane sportive, care dau oraşelor un aspect din cele mai înviorătoare.

O deosebită impresie mi-au făcut lucrările pentru stăpînirea forţelor naturii şi punerea lor în slujba nevoilor omului. Marile baraje de la Rostroi, pe rîul Roşiţa, ca şi barajele de pe rîurile Isker, Struma sau Belisker, sînt un edificator exemplu de îndrăzneală şi încredere dat de oameni dîrji care transformă pămînturi sărace în terenuri fertile şi care duc lumina electrică în cele mai îndepărtate cătune.

★

Viaţa spirituală a poporului bulgar este astăzi puternic susţinută de măreţul elan al construirii socialismului, ca şi de puternicele tradiţii eroice ale luptelor din trecut pentru eliberarea de sub jugul otoman, a răscoalei populare din 1923 şi a acţiunii împotriva fascismului, care numai între anii 1942 şi 1944 a costat viaţa a 20.000 de eroi bulgari. Literatura şi arta bulgară de astăzi oglindesc în primul rînd marile lupte şi jertfe care au adus poporului libertatea şi independenţa de care se bucură acum şi înfăţişează viaţa plină de lumină şi elan patriotic a eroilor

BDD-A10208 © 1953 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 13:00:28 UTC)

naționali bulgari, ca Paisi Hilendarski, Vasil Levski, Karavelov, Hristo Botev, Stambolinski, G. Dimitrov, Vasil Kolarov sau Vîlko Cervenkov. Veneraţia pentru aceşti eroi, ca şi pentru scriitorii care au făcut din scrisul lor o armă pentru cauza libertăţii naţionale, este nemărginită. Poporul bulgar cinsteşte memoria marilor lui scriitori şi luptători prin înfiinţarea de mausolee şi muzee care le poartă numele: mausoleul Gheorghi Dimitrov, muzeul Vazov, muzeul Levski, muzeul Botev.

Din literatura bulgară care zugrăveşte suferinţele şi luptele poporului pentru libertate şi independenţă naţională s-au tradus şi în romîneşte cîteva opere ale lui Hristo Botev, Ivan Vazov, St. Daskalov şi Krum Velkov.

Salutînd cu bucurie acest început de cunoaştere a literaturii bulgare, trebuie să spunem că ceea ce s-a făcut pînă acum, atît din partea noastră cît şi din cea a prietenilor noştri bulgari, este prea puţin pentru a răspunde dorinţei de apropiere pe care o manifestă cele două popoare. Cred că traducerea în limba noastră a istoriei poporului bulgar şi a istoriei literaturii lui, ca şi traducerea în limba bulgară a istoriei R.P.R. şi a istoriei literaturii romîne, ar fi o contribuţie dintre cele mai utile pentru ca cele două popoare vecine şi prietene să-şi poată aprecia reciproc puterea lor creatoare.

Transformările revoluţionare petrecute în viaţa economică, politică şi socială a Republicii Populare Bulgaria au creat adevăratele condiţii pentru dezvoltarea culturii naţionale bulgare. Chiar numai din rigiditatea cîtorva cifre se poate aprecia marea distanţă care separă prezentul de trecutul cultural al Bulgariei.

Numărul şcolilor de învăţămînt superior a crescut de la 8 la 20, iar numărul secţiilor de specializare din ele a crescut de la 31 la 115. Numărul celor ce studiază în institutele de învăţămînt superior, inclusiv cursurile fără frecvenţă, a ajuns, în anul 1952, la 31.512. Faţă de anul 1939, numărul lor este de trei ori mai mare.

Astăzi, în Bulgaria, nu există oraş care să nu-şi aibă teatrul său. În întreaga ţară funcţionează 36 de teatre, 5 opere, 700 de ansambluri artistice şi un teatru ambulant popular pentru satele îndepărtate.

În cadrul acestui avînt cultural, stimulat şi susţinut de regimul de democraţie populară, lingvistica bulgară a păşit pe un drum nou, demn de tradiţia creată de L. Miletici, B. Ţonev, S. Arghirov, A. Teodorov Balan şi alţii, care s-au format în secolul trecut, în special sub influenţa şcolii lingvistice ruse de la Moscova a lui F. F. Fortunatov şi a celei din Kazan, condusă de I. A. Baudouin de Courtenay.

Între cele două războaie mondiale, lingvistica bulgară ajunsese să fie dominată de influenţa nefastă a şcolii idealiste a lui F. de Saussure şi a structuralismului, motiv care a determinat o stagnare păgubitoare a studiilor asupra limbii bulgare. Dominaţia şcolii lui N. I. Marr, care găsise în Bulgaria cîţiva adepţi activi, a fost de asemenea neprielnică pentru studiul limbii bulgare, deoarece premisele teoretice greşite ale teoriei marriste n-au permis alcătuirea de lucrări valoroase

BDD-A10208 © 1953 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 13:00:28 UTC)

din punct de vedere ştiinţific în domeniul istoriei limbii bulgare, dialectologiei sau limbii contemporane.

Prin introducerea marxismului în lingvistică, realizată de lucrarea clasică a lui I. V. Stalin « Marxismul şi problemele lingvisticii », lingvistica bulgară a primit adevărata orientare ştiinţifică şi a pornit cercetări rodnice în toate domeniile. Reorganizarea Institutului de lingvistică al Academiei de Ştiinţe a Republicii Populare Bulgaria a creat premisele organizatorice pentru începerea cercetărilor lingvisticii bulgare pe baza trainică a învăţăturii marxist-leniniste.

Înainte de a înfăţişa problemele de bază ale lingvisticii bulgare, este necesar să arătăm felul cum este organizat Institutul de lingvistică şi care sînt cei mai activi lingvişti bulgari de astăzi.

Institutul de lingvistică al Academiei de Ştiinţe a Republicii Populare Bulgaria îşi desfăşoară lucrările în şase secţii:

1. Secţia de lingvistică balcanică, condusă de Acad. Vladimir Gheorghiev, directorul Institutului şi rectorul Universităţii din Sofia, reputat elenist şi indo-europenist şi autor al unor valoroase lucrări asupra originii scrisului;

2. Secţia de lexicografie, condusă de Acad. Stoian Romanski, renumit lingvist şi etnograf, un vechi prieten al poporului romîn şi cunoscutul autor al celei mai bune lucrări despre « Învăţăturile lui Neagoie Basarab către fiul său Teodosie »;

3. Secţia de slavistică, condusă de profesorii Ivan Lekov şi Kiril Mircev de la Universitatea din Sofia;

4. Secţia de dialectologie bulgară, condusă de Stoiko Stoikov, decanul Facultăţii de filologie de la Universitatea din Sofia;

5. Secţia de limbă bulgară contemporană, condusă de profesorul Liubomir Andreicin de la Universitatea din Sofia;

6. Secţia de lingvistică generală, condusă de Acad. St. Mladenov, cunoscut indo-europenist, autor al Dicţionarului etimologic al limbii bulgare şi al Gramaticii istorice a limbii bulgare.

Decanul lingviştilor bulgari este Acad. A. Teodorov Balan, un bun cunoscător al ţării şi limbii noastre, care, deşi în vîrstă de 96 de ani, este încă în plină activitate. Este specialistul necontestat în probleme de gramatică şi autor al celei mai mari Gramatici a limbii bulgare, pe care o reconsideră acum pentru o nouă ediţie.

După publicarea tezelor clasice ale lui I. V. Stalin, lingviştii bulgari şi-au fixat un bogat program de cercetări în lumina învăţăturii marxiste şi de combatere a tendinţelor idealiste, şovine şi rasiste care au dominat cercetările unor lingvişti bulgari din trecut.

Formularea sarcinilor concrete ale lingvisticii bulgare a fost făcută în sesiunea din decembrie 1950 a Academiei de Ştiinţe de către Acad. Vladimir Gheorghiev în următoarele zece puncte:

BDD-A10208 © 1953 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 13:00:28 UTC)

1. Periodizarea istoriei limbii bulgare;

2. Separarea limbii bulgare de slava comună; constituirea ei ca limbă de sine stătătoare; înrudirea ei cu celelalte limbi slave; fondul principal de cuvinte şi structura ei gramaticală;

3. Formarea limbii literare bulgare vechi; vocabularul ei; influenţa substratului balcanic şi a limbii greceşti;

4. Dezvoltarea limbii bulgare în perioada feudalismului; trecerea ei de la structura sintetică la cea analitică; apariţia articolului; dispariţia infinitivului; procedeele de vorbire indirectă; influenţa limbii turceşti şi influenţa mai nouă a limbii greceşti;

5. Apariţia, dezvoltarea şi particularităţile dialectelor bulgare; limba folclorului bulgar;

6. Formarea limbii naţionale bulgare în legătură cu dezvoltarea poporului bulgar în naţiune; contribuţia lui Karavelov şi Botev, P. R. Slaveikov şi Ivan Vazov la crearea limbii literare bulgare;

7. Marea influenţă a limbii ruse în formarea limbii literare bulgare contemporane; reducerea rapidă a numărului turcismelor; locul limbii bulgare printre celelalte limbi balcanice;

8. Structura limbii literare bulgare contemporane; structura ei gramaticală şi fondul ei principal de cuvinte; rolul scriitorilor, al lingviştilor şi al presei progresiste şi de partid în îmbogăţirea şi înfrumuseţarea limbii bulgare;

9. Schimbările din vocabularul limbii bulgare în perioada construirii bazelor socialismului în Bulgaria şi noua influenţă a limbii ruse de după 9 septembrie 1944;

10. Perspectivele dezvoltării limbii bulgare.

Ceea ce caracterizează acest cuprinzător program este îndeosebi interesul acordat cunoaşterii şi dezvoltării limbii contemporane, fapt care constituie un mare progres faţă de lingvistica bulgară din trecut, orientată mai ales spre studierea limbii bulgare vechi.

Păşind pe acest nou drum de realizări, lingviştii bulgari şi-au precizat poziţia lor teoretică şi şi-au fixat sarcinile lor concrete în numeroase studii care formează conţinutul a două culegeri întitulate « Probleme de lingvistică în lumina învăţăturii lui I. V. Stalin » şi « Sarcinile lingvisticii bulgare în lumina învăţăturii staliniste ».

Studiul ştiinţific al limbii bulgare şi-a găsit pînă acum realizarea în cîteva lucrări de seamă, printre care primul loc îl ocupă « Dicţionarul limbii bulgare literare contemporane » şi « Gramatica limbii bulgare ».

În ceea ce priveşte Gramatica, Academia de Ştiinţe a hotărît să republice în ediţii reconsiderate două lucrări individuale, pe cea a Acad. A. Teodorov Balan şi pe cea a lui Liubomir Andreicin. Pe lîngă acestea, Institutul de lingvistică a început elaborarea Gramaticii limbii bulgare sub conducerea lui L. Andreicin.

BDD-A10208 © 1953 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 13:00:28 UTC)

Dicționarul limbii bulgare literare contemporane, alcătuit de Institutul de lingvistică, este în plină elaborare. În prezent este gata de tipar primul volum, cuprinzînd literele A—D.

Studiul științific al limbii bulgare cuprinde, pe lîngă dicționar și gramatică, unele probleme strîns legate de istoria limbii romîne. Astfel, una din cele mai importante dintre aceste probleme este cea a formării articolului în limbile bulgară și romînă. Se știe că, dintre toate limbile slave, limba bulgară este singura în care există articol, el avînd aceeași poziție enclitică pe care o are în limba romînă, fapt care îndreptățește explicarea acestui fenomen prin evoluția comună a celor două limbi. Aceeași situație există și în ceea ce privește declinarea. Limba bulgară a pierdut numărul mare de cazuri existent în celelalte limbi slave, ajungînd să aibă declinarea la fel de simplă ca limba romînă. Lingviștii bulgari de astăzi, spre deosebire de cei din trecut, consideră că numai o colaborare strînsă cu lingviștii romîni poate să lămurească deplin astfel de probleme. Concretizînd forma acestei colaborări, Acad. Vladimir Gheorghiev crede că ar fi indicată ținerea unei ședințe comune a secțiilor de limbă ale celor două Academii pentru fixarea tuturor problemelor ce urmează a fi studiate în comun. Colaborarea strînsă dintre lingviștii celor două țări este privită cu vie simpatie în Bulgaria, așa cum am putut constata din numeroasele conversații avute cu lingviștii bulgari.

Printre realizările lingvisticii bulgare sînt demne de menționat studiile asupra limbii marilor scriitori bulgari. Remarcabile în această privință sînt studiile profesorului Liubomir Andreicin despre limba operelor lui Hristo Botev, Karavelov și Ivan Vazov.

În ceea ce privește munca în domeniul dialectologiei, rămasă mai în urmă decît celelalte ramuri lingvistice, ea a început să se desfășoare acum în mod organizat sub conducerea profesorului Stoiko Stoikov.

Institutul de lingvistică editează două publicații periodice: «Buletinul Institutului de lingvistică al Academiei de Științe a Republicii Populare Bulgaria», revistă de studii și cercetări de specialitate, și «Limba bulgară», revistă pentru marile mase, asemănătoare cu «Limba romînă».

De un interes deosebit pentru spiritul nou în care se desfășoară astăzi relațiile bulgaro-romîne se impune să subliniem inițiativa luată de Comitetul de prietenie bulgaro-romîn de a alcătui un dicționar romîn-bulgar și unul bulgar-romîn. Cele două dicționare sînt gata redactate de către soții Arnăutov, ele urmînd să fie tipărite după revizia științifică a Institutului de lingvistică din Sofia.

★

Dezvoltarea lingvisticii bulgare este stimulată activ prin marele sprijin acordat de Partidul Comunist Bulgar, de Guvern și de Academia de Științe a Republicii Populare Bulgaria. Astfel, în februarie 1953, Vilko Cervenkov, conducătorul poporului bulgar, adresîndu-se profesorului A. Pironkov printr-o scrisoare

BDD-A10208 © 1953 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 13:00:28 UTC)

apărută în întreaga presă bulgară, a arătat cu limpezime lingviştilor ce aşteaptă poporul bulgar de la ei.

Combătînd în mod hotărît spiritul dogmatic în ştiinţă, Vîlko Cervenkov susţine necesitatea luptei de opinii şi a libertăţii criticii ca principiu de bază al progresului în ştiinţă. Faţă de controversele ivite între lingviştii bulgari cu privire la calitatea «Dicţionarului limbii bulgare literare contemporane» ce se întocmeşte de către Institutul de lingvistică, Vîlko Cervenkov condamnă atitudinea acelora dintre lingvişti care voiesc să facă un monopol din cunoştinţele lingvistice. « Este necesar — scrie Vîlko Cervenkov — să fie folosite toate forţele, toate posibilităţile, să nu fie disprețuită munca creatoare a nimănui şi în primul rînd să nu se uite sau să nu se disprețuiască rolul poporului în făurirea şi dezvoltarea limbii ». Aceste preţioase îndrumări despre spiritul în care trebuie să se desfăşoare munca lingviştilor sînt completate cu alte indicaţii asupra unor teme concrete de care lingviştii sînt datori să se ocupe. Una dintre cele mai actuale teme este socotită lupta împotriva limbii sărace şi schematice a ziarelor şi împotriva celei folosite în scrisul oficial. « Sîntem datori — scrie în continuare Vîlko Cervenkov — să declarăm un crunt război împotriva limbii de cancelarie folosite în ziare şi în instituţii, la radio şi în rapoarte, limbă neîngrijită şi fără suflet, redusă numai la cîteva sute de cuvinte, care ameninţă să înăbuşe frumoasa limbă populară bulgată. Trebuie reluat şi urmat exemplul luptătorilor noştri neobosiţi pentru o limbă cît mai desăvîrşită, exemplul lui Hristo Botev şi Ivan Vazov, al lui Petko şi Pencio Slaveikov, al lui Peio Iovarov şi Nicolai Liliev, Hristo Smirneski şi Nikola Vapţarov. Nu poate învinge pe deplin revoluţia culturală începută după 9 septembrie 1944, dacă, paralel cu rezolvarea celorlalte sarcini ale ei, nu va fi ridicată la o mare înălţime limba noastră maternă, puritatea, bogăţia şi armonia ei, rolul ei ca mijloc de înţelegere între oameni, dacă nu va fi asigurată înflorirea fără seamăn a acestei limbi în toate domeniile, în literatură, în presă, la radio, în filme şi în viaţa de toate zilele ». « În acest scop — adaugă Vîlko Cervenkov — sînt necesare eforturi comune, eforturile savanţilor şi profesorilor, ale scriitorilor, ale lingviştilor, ale armatei numeroase a activiştilor în domeniul culturii naţionale ».

Aceste luminoase şi juste îndrumări pornite de la conducătorul poporului bulgar constituie un sprijin puternic dat lingviştilor în munca pentru cultivarea şi dezvoltarea limbii bulgare. Lingviştii bulgari, găsind tot sprijinul din partea statului democrat-popular, au păşit cu hotărîre şi încredere la îndeplinirea programului fixat, ale cărui prime roade, arătate mai sus, formează doar un început faţă de perspectivele măreţe ce stau deschise dezvoltării viitoare a lingvisticii bulgare.

Lingviştii romîni salută cu bucurie munca creatoare a lingviştilor bulgari, în care văd o contribuţie pozitivă la luminarea unor probleme comune din trecutul nostru cultural, ca şi de astăzi. Sprijinul reciproc romîno-bulgar pe teren ştiinţific, care are astăzi condiţiile cele mai favorabile de dezvoltare, corespunde

BDD-A10208 © 1953 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 13:00:28 UTC)

unei tradiții vechi a legăturilor dintre cele două popoare. În 1954 se va sărbători în Republica Populară Bulgaria împlinirea a 75 de ani de la înființarea «Societății literare bulgare», care a avut loc la Brăila, unde emigrația bulgară s-a bucurat de sprijinul și ospitalitatea poporului romîn. «Societatea literară bulgară» a fost nucleul actualei Academii de Științe a Republicii Populare Bulgaria. Aniversarea înființării pe pămîntul țării noastre a acestei mari instituții de cultură este un simbol al legăturilor culturale strînse și al colaborării din trecut între cele două popoare, unite astăzi indistructibil în lupta comună pentru crearea culturii socialiste.

BDD-A10208 © 1953 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 13:00:28 UTC)